

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 12 maja 2023 r.,
w sprawie wniosku **B.G.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k.,

o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu
Najwyższego z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt V KK 271/19,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku B.G. o wznowienie
postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

B.G. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 25 września 2017 r., sygn. akt V K 1281/15, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 19 czerwca 2018 r., sygn. akt IV Ka 1517/17, został skazany za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Od orzeczenia Sądu odwoławczego została wniesiona przez obrońcę skazanego kasacja, która postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt V KK 271/19, została oddalona jako oczywiście bezzasadna.

Obecnie do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego B.G. z dnia [...], zatytułowane „Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec SSN [...] i wznowienie postępowania w sprawie w SN o kasację”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego B.G. jest oczywiście bezzasadny i dlatego należało odmówić jego przyjęcia.

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r., a wprowadzonego ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zauważono, że uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny może mieć miejsce w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty został na innych podstawach niż te, które zostały określone w przepisach rozdziału 56 k.p.k. lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540, 540a lub 540b k.p.k. oraz gdy nie wchodzi w grę działanie sądu z urzędu - art. 542 § 3 k.p.k. Wniosek powinien być traktowany jako oczywiście bezzasadny także wówczas, gdy podstawę wznowieniową wskazuje się w nim jedynie formalnie, bez wyjaśnienia, jakie konkretnie okoliczności przemawiają za wznowieniem postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 21 kwietnia 2022 r., sygn. akt II KO 11/22).

Warto przy tym spostrzec, że instytucja wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. wprowadzona została po to, aby wyeliminować konieczność m.in. wyznaczania obrońcy z urzędu w związku z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może spowodować wznowienia. Taka sytuacja zachodzi np. wówczas, gdy skazany nie podał w swoim wniosku jakichkolwiek okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane

w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania (zob. np. postanowienia SN: z dnia 25 lutego 2022 r., sygn. akt IV KO 168/21; z dnia 5 sierpnia 2020 r., sygn. akt V KO 15/20).

W niniejszej sprawie skazany B.G. nie podał jakichkolwiek podstaw przemawiających za wznowieniem postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym. Co więcej, jego pismo nie zawiera żadnych argumentów lub racji, które mogłyby zostać uznane za jedną z przesłanek wznowienia określonych w art. 540, 540a, 540b k.p.k. lub 542 § 3 k.p.k. Skazany sformułował we wniosku wyłącznie uwagi polemiczne względem uzasadnienia postanowienia SN z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt V KK 271/19, a ponadto nie podał jakichkolwiek argumentów wspierających prezentowane przez siebie tezy. Również przywołane przez niego orzecznictwo nie wiąże się z którąkolwiek z podstaw wznowienia postępowania. Wreszcie, skazany przedstawia szereg spostrzeżeń, które nie są nawet pośrednio związane ze jego sprawą, która toczyła się przed Sądem Najwyższym.

Żadna z okoliczności podanych we wniosku nie ma waloru nowego faktu lub dowodu, a zatem nie mogą one powodować podjęcia czynności wznowieniowych i czynią konieczność odmowy przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k. bez wyznaczania skazanemu obrońcy z urzędu. Należy podkreślić, że postępowanie wznowieniowe nie służy polemice z twierdzeniami zawartymi w orzeczeniu objętym wnioskiem, a oczywisty, z łatwością dostrzegalny brak powiązania merytorycznego wniosku z podstawami wznowienia wskazanymi w Kodeksie postępowania karnego nakazuje odmówić jego przyjęcia do rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

